

438.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 czerwca 1923 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, brasławskiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego i wilejskiego rozciąga się moc obowiązująca dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju (Dz. P. P. P. № 15 poz. 205) ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 ustawy z d. 17 grudnia 1921 r., zmieniającej przepisy tymczasowe o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 770).

§ 2. Wszelkie przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem tracą moc obowiązującą.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

439.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 czerwca 1923 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wschodnie dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 16, poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Na województwa: nowogródzkie, poleskie, i wołyńskie, powiaty: grodzieński i wołkowyski oraz gminy: białowieską, masiewską i suchopolską powiatu bielskiego województwa białostockiego, rozciąga się moc obowiązująca dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju (Dz. P. P. P. № 15 poz. 205) ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 ustawy z d. 17 grudnia 1921 r., zmieniającej przepisy tymczasowe o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 770).

§ 2. Wszelkie przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem tracą moc obowiązującą.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

440.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 czerwca 1923 r.

w przedmiocie dalszego podwyższenia dodatków drożyznianych do rent ubezpieczeniowych inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych, obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ordynacją ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 24 lutego 1922 r. w przedmiocie dalszych dodatków drożyznianych do rent ubezpieczeniowych inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych ordynacją ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 509 i Dz. U. R. P. r. 1921, № 31, poz. 180) — (Dz. U. R. P. № 15, poz. 135) zarządza się co następuje:

§ 1. Dodatki drożyzniane przyznane ustawą z dnia 24 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 15, poz. 135) w przedmiocie dalszych dodatków drożyznianych do rent ubezpieczeniowych inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych ordynacją ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 509 i Dz. U. R. P. № 31, poz. 180) będą nadal wymierzane w ten sposób, iżby suma miesięcznego dodatku drożyznianego łącznie z rentą stanowiła:

a) dla osób pobierających rentę inwalidy lub z powodu starości	80.000 mk.
b) dla osób pobierających rentę wdowy lub wdowca	40.000 "
c) dla osób pobierających rentę sierocą	20.000 "

§ 2. Udział Państwa w pokryciu świadczeń, przewidzianych w art. 2 ustawy powołanej w § 1 niniejszego rozporządzenia, wynosić będzie: dla każdej renty inwalidzkiej, starczej, wdowy lub wdowca 1500 mk., dla każdej renty sieroczej 750 mk. miesięcznie.

§ 3. Składkę tygodniową, określoną w art. 3 ustawy powołanej w § 1 niniejszego rozporządzenia podwyższa się studwudziesiętkrotnie.

§ 4. Znaczkę dotychczas ważną tracą swą wartość z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i po tym dniu najdalej w przeciągu 6 miesięcy mogą być użyte tylko dla wnoszenia składek należnych płatnych przed dniem obowiązywania niniejszego rozporządzenia.

Wysze z obiegu znaczki ubezpieczalni krajowej można w wyżej wymienionym dniu o 6-ciomiesięcznym terminie zmieniać na znaczki nowe równej wartości ogólnej w miejscach sprzedaży znaczków.

§ 5. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przestaje obowiązywać rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 października 1922 r. w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyznianych do rent inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ordynacją ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. R. P. № 95, poz. 878).

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

441.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 20 maja 1923 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu oraz Kolei Żelaznych w sprawie udzielania uprawnień rządowych na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energii elektrycznej.

Na podstawie artykułów 5 i 22 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 34, poz. 277) zarządza się co następuje:

Obowiązek uzyskania uprawnienia rządowego.

§ 1. Uprawnienie rządowe (koncesje) według artykułów 1 i 11 ustawy elektrycznej winni uzyskać:

- who po wejściu w życie ustawy elektrycznej zamierza wytwarzać, przetwarzać, przesyłać lub rozdzielać energię elektryczną w celu zawodowego zbytu tej energii albo w celu zasilania energią elektryczną publicznych środków komunikacji, korzystających z prądu silnego;
- istniejące w chwili wejścia w życie ustawy elektrycznej zakłady elektryczne, które zamierzają zmienić charakter swej działalności i po takiej zmianie działać w celach wymienionych w ustępie pod a);
- istniejące w chwili wejścia w życie ustawy elektrycznej zakłady elektryczne, które zamierzają rozszerzyć obszar zasilania określony umowami, na zasadzie których działały w chwili wejścia w życie ustawy elektrycznej, względnie, gdy chodzi o zakłady komunalne, mające wyjść poza granice odnośnej jednostki samorządowej i po takim rozszerzeniu działać w celach wymienionych w ustępie pod a);

d) istniejące zakłady elektryczne i posiadające uprawnienie rządowe, albo umowy koncesyjne z ciałami samorządowymi lub ich związkami, jeśli po wygaśnięciu tych uprawnień, względnie umów, zamierzają nadal działać w celach wymienionych w ustępie pod a) wyjąwszy wypadki przejścia zakładu w myśl uprawnienia albo umowy na własność koncesjodawcy;

e) zakłady elektryczne działające na mocy uprawnienia rządowego, nadanego w myśl art. 1 ustawy elektrycznej, jeśli zamierzają przeprowadzić zmiany, któreby nie odpowiadały warunkom uprawnienia i jeśli po dokonaniu tych zmian zamierzają działać w celach wymienionych w ustępie pod a).

§ 2. Obowiązek uzyskania uprawnienia rządowego dotyczy również takich zakładów elektrycznych, które częściowo pracując na własne potrzeby przedsiębiorstwa, do którego należą, zarazem zbywają zawodowo energię elektryczną, lub zasilają nią publiczne środki komunikacji, korzystające z prądu silnego.

§ 3. Obowiązkowi uzyskania uprawnienia nie podlegają natomiast takie zakłady elektryczne, które, nie mając na celu zawodowego zbytu, tylko okolicznościowo oddają energię elektryczną na zewnątrz w ilości, zbywającej ponad własne potrzeby przedsiębiorstwa, do którego należą, bez powiększenia w tym wyłącznym celu mocy swych urządzeń, alboważ elektrownie domowe, dostarczające mieszkańcom domu energii elektrycznej, jako świadczenia mieszkaniowego i to bez względu na okoliczność, czy opłata za energię elektryczną jest włączona do komornego, czy też pobierana oddzielnie.

Również nie pociąga za sobą obowiązku uzyskania uprawnienia rządowego oddawanie przez zakład elektryczny zbywającej energii na rzecz elektrowni użyteczności publicznej na zasadzie art. 14 ustawy elektrycznej.

§ 4. Wszelkie projekty zmian w umowach koncesyjnych, zawartych z ciałami samorządowymi lub ich związkami przez zakłady elektryczne, istniejące w chwili wejścia w życie ustawy elektrycznej, mogą być przedstawiane uprzednio Ministerstwu Robót Publicznych celem uzyskania wyjaśnienia, czy projektowane zmiany pociągną za sobą w myśl przepisów artykułów 1 i 11 ustawy elektrycznej obowiązek uzyskania dla zakładu elektrycznego uprawnienia rządowego.

§ 5. Zakłady elektryczne państwowe, bez względu na cel i charakter ich działalności, nie potrzebują uzyskania uprawnienia rządowego w art. 1 ustawy elektrycznej przewidzianego.

Postępowanie przy nadaniu, unieważnieniu i przeniesieniu na inną osobę uprawnienia rządowego.

§ 6. O nadanie uprawnienia rządowego należy wnieść podanie do Ministerstwa Robót Publicznych. W podaniu należy wymienić:

- imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i przynależność państwową petenta, względnie nazwę i siedzibę firmy,